

49.

D e k r e t

z dnia 14 stycznia 1922 r.

o wywłaszczeniu gruntu na rzecz rozszerzenia żydowskiego cmentarza grzebalnego w Żychlinie.

Na mocy art. 1 i 2 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie przepisów tymczasowych o wywłaszczeniu przymusowym na użytek dróg żelaznych i innych dróg komunikacyjnych, lądowych i wodnych oraz wszelkich urządzeń użyteczności publicznej (Dz. P. P. P. № 14, poz. 162) i zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 3 stycznia 1922 r. stanowiąco następuje:

Na rzecz rozszerzenia cmentarza grzebalnego gminy wyznaniowej żydowskiej w Żychlinie, powiatu kutnowskiego ulega wywłaszczeniu przylegająca do tegoż od strony północnej działka gruntu o powierzchni 154,038 prętów z osady Leonów, stanowiącej własność Władysława Dębickiego.

Naczelnik Państwa:

J. Piłsudski

Prezydent Ministrów

i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

A. Ponikowski

50.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 19 stycznia 1922 r.

w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych oraz ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany rzeczonyj ustawy na obszar Spisza i Orawy należący do Rzeczypospolitej Polskiej.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 26 października 1921 r. w przedmiocie przepisów prawnych, obowiązujących na obszarze Spisza i Orawy, należącym do Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 89, poz. 657) zarządza się co następuje:

§ 1. Na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej, rozciąga się moc obowiązującej ustawy z dnia 18 marca 1920 r. w przedmiocie wydzierżawiania niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. U. R. P. № 28, poz. 165) oraz ustawy z dnia 30 lipca 1921 r. w przedmiocie uzupełnienia i częściowej zmiany ustawy z dnia 18 marca 1920 r. o wydzierżawianiu niezagospodarowanych użytków rolnych (Dz. U. R. P. № 75, poz. 513).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze zyskuje moc obowiązującą z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:

A. Ponikowski

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

J. Raczyński

51.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 20 grudnia 1921 r.

w przedmiocie zmian i uzupełnień taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Do taryfy ogólnej na przewóz towarów, zwłok i zwierząt z dnia 1 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 40, poz. 243), wraz z późniejszymi uzupełnieniami i zmianami, wprowadza się następujące zmiany i uzupełnienia:

W części II „Postanowienia taryfowe”.

W rozdz. V „Opakowania zwrotne”.

(Dz. U. R. P. z 1921 r., № 43, poz. 265, str. 614).

Punkt 36 uzupełnia się przez dodanie drugiego zdania o brzmieniu następującem:

„Wyjątek stanowią naczynia, służące do przewozu mleka, śmietanki oraz śmietany za biletami, wymienione w rozdz. XXV (pp. 82 do 93) niniejszych postanowień taryfowych, przewóz których odbywa się bezpłatnie”.

Po rozdz. XXIV „Przewóz linjami kolejowymi, stosującymi warunki specjalne”.

(Dz. U. R. P. z 1921 r. № 64, poz. 410, str. 1092):

Po punkcie 81 wprowadza się nowy rozdział XXV o brzmieniu następującem:

„XXV. Przewóz mleka za biletami.

82. Przewóz mleka kolejami, niezależnie od ogólnego sposobu jego przewozu za kwitami bagażowymi i za listami przewozowymi, dokonywa się—po wyjednaniu zezwolenia odnośnej dyrekcji,—także za oddzielnymi biletami, według taryfy dla przewozu przesyłek pośpiesznych ulgowych (Taryfa towarowa Cz. II.—A. Postanowienia taryfowe ogólne I—punkt 9.—B.).

Kolej ma prawo wstrzymać przewóz mleka za biletami w każdej chwili, jeżeli tego wymagać będą względy ruchu, lub jeżeli nadawca, względnie odbiorca, nie zastosuje się do niniejszych przepisów.

83. Bilety na przewóz mleka składają się z trzech części: grzbietu, właściwego biletu i odcinka do biletu. Na biletach winny być wydrukowane kolejne numery, tudzież serie oraz nazwy stacji nadawczych. Nazwy stacji przeznaczenia, ilość bań z mlekiem, waga, oraz wysokość pobranej opłaty przewozowej—wpisuje się odrębnie w przeznaczonych do tego miejscach. Przed wydaniem biletu wszystkie jego części należy ostemplować stemplem kalendarzowym (datownikiem). Po wypełnieniu rubryk, pierwsza część biletu (grzbiet) pozostaje na stacji nadania, druga część (właściwy bilet) stacja nadawcza przymocowuje do jednego z naczyń, stanowiących daną przesyłkę, z którym to naczyniem część ta idzie do stacji przeznaczenia, trzecią zaś (odcinek) wydaje nadawcy na dowód przyjęcia mleka do przewozu. Tenże odcinek biletu służy również jako dowód do zgłaszania roszczeń do kolei z tytułu tego rodzaju przewozów. Obciążanie przesyłek mleka zaliczeniami jest niedozwolone.

84. Naczynia do przewozu mleka powinny być zaopatrzone w przylutowane do nich tabliczki metalowe ze wskazaniem wagi naczynia próżnego i wagi naczynia z mlekiem, nazwy stacji nadawczej i przeznaczenia, oraz firmy lub nazwiska nadawcy i odbiorcy. Zamiast firmy lub nazwiska odbiorcy mleka, na tabliczkach można oznaczać jakąkolwiek liczbę lub literę; w tym razie nadawca składa stacji nadania deklarację, komu ma być wydawane mleko na stacji przeznaczenia, a stacja nadania niezwłocznie przesyła taką deklarację do stacji przeznaczenia.

85. Rozmiar, forma oraz rodzaj naczyń z mlekiem mogą być dowolne. Waga każdej napelnionej mlekiem bani nie powinna przekraczać 50 kilogramów. Dla ułatwienia orjentowania się przy zwrocie próżnych i wydawaniu pełnych bań na stacjach przeznaczenia winny banie być w górnej części, wraz z pokrywami, pomalowane (kosztem właścicieli) na wskazany przez dyrekcję kolor.

86. Wagę naczyń próżnych, tudzież wagę naczyń z mlekiem, napelnionych do całkowitej ich pojemności, określa stacja nadawcza przed rozpoczęciem zamierzonych przewozów. W tym celu, jak również dla kontroli prawidłowości przewidzianych w punkt. 84 i 85 tabliczek i zabarwień, nadawcy obowiązani są zgłaszać swe naczynia uprzednio próżne, a następnie napelnione mlekiem do pełnej pojemności, na odpowiednie stacje, z których zamierzają mleko wysyłać.

87. Przesyłki mleka, nadawane do przewozu za biletami w naczyniach, odpowiadających żądaniom punkt. 84, 85 i 86 kolej przyjmuje bez ważenia, zastrzegając sobie jednak prawo dokonywania sprawdzenia wagi w myśl art. 58 obowiązujących na kolejach polskich przepisów przewozowych.

Wagę każdej przesyłki określa się w kilogramach z zaokrągleniem do pełnych dziesiątków wżwż. 88. Naładowywanie i wyładowywanie przesyłek mleka uskutecznia nadawca, względnie odbiorca. Mleko powinno być dostarczane na stację nadawczą nie później, niż na godzinę przed odejściem odnośnego pociągu. Stacja ma prawo odmówić wysyłki mleka dostarczonego później.

89. W razie wysyłania mleka z przystanków, otwartych tylko dla ruchu osobowego, formalności,

przewidziane w punkt. 86 załatwia najbliższa od danego przystanku stacja taryfowa.

90. Stacja przeznaczenia wydaje przesyłki mleka odbiorcy, wskazanemu przez nadawcę, lub też osobie, uprawnionej przez odbiorcę, za pokwitowaniem. Okazywanie odcinka biletu, wydawanego nadawcy punkt. 83, nie jest wymagane. Jednocześnie odbiorcy wydaje się dowód na prawo bezpłatnego powrotnego przewozu do stacji nadania próżnych bań w ilości otrzymanych pełnych.

O przybyciu przesyłek mleka stacja przeznaczenia zawiadamia odbiorcę w sposób przez niego wskazany i na jego koszt tylko wówczas, gdy tego żądał piśmiennie.

91. Próżne naczynia przewozi się do stacji nadawczych bezpłatnie bez formowania dowodów, lecz tylko za okazaniem przez wysyłającego dowodu, otrzymanego stosownie do punkt. 90. Przyjmowanie próżnych naczyń odbywa się analogicznie, jak pełnych bań (punkt 88), wydawanie—za pokwitowaniem.

92. Do przewozu za biletami z zastosowaniem niniejszych przepisów dozwala się przyjmować oprócz mleka, także śmietankę świeżą, oraz śmietanę, jednakże w specjalnie przeznaczonych do tego baniach, przyczem koleje odpowiadają za brak tych produktów nie według ich wartości rzeczywistej, lecz tylko do wysokości ceny mleka zwyczajnego.

93. Brak lub uszkodzenie pełnej lub próżnej bani należy zgłosić stacji w ciągu pierwszego dnia odbioru. Późniejsze reklamacje uwzględniane nie będą.

§ 2. O terminie wprowadzenia w życie niniejszego rozporządzenia nastąpi osobne ogłoszenie.

Minister Kolei Żelaznych:
Sikorski

Minister Skarbu:
Michalski

Minister Przemysłu i Handlu:
w z. Henryk Strasburger

52.

Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 23 stycznia 1922 roku

o tymczasowej bezpośredniej komunikacji osobowej, bagażowej i towarowej między stacjami polskich kolei państwowych a stacjami, położonymi na obszarze W. M. Gdańska, oraz między stacjami polskich kolei państwowych przez obszar W. M. Gdańska.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o tymczasowym przekazaniu Ministrowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie pasażerów, bagażu i towarów oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. № 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje: